

ОСОБЛИВОСТІ СТАТЕВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

«Статеве виховання – складова частина загального процесу виховної роботи сім'ї і школи, спрямована на формування свідомості дитини у відповідності з її належністю до певної статі, забезпечення умов для її нормального психосексуального розвитку» [2, с. 433].

Статеве виховання стало предметом виняткової уваги сучасних батьків, оскільки тепер уже ніхто не вважає, що настільки природною і фундаментальною функцією, як статеве, можна управляти, тримаючи дітей у невідомості. Але статеве врівноваженість людини лише залежить від того, що їй відомо про сексуальні відносини чоловіка й жінки.

Традиційне розуміння суті виховної роботи, обумовлене тезою «Яка різниця: хлопчик або дівчинка, аби тільки людина була хороша», що наочно демонструє ідею «безстатевої» педагогіки, невблаганно йде в минуле. Питання статевої ідентифікації й диференціації, які залучають останнім часом все більше коло психологів, знаходять висвітлення в педагогічних дослідженнях, збагачуючи арсенал напрямків і зміст сучасної вітчизняної педагогіки.

Для сучасної постановки питання про розробку систем статевого виховання існує безліч причин. Перша, як уже було відзначено, пов'язана з відсутністю диференційованого підходу до дитини відповідно до її статевої приналежності. Друга – загальнодержавне неуцтво педагогів, батьків у питаннях сексуальної освіти дітей, що приводить до стрімкого зростання числа позашлюбного народження, абортів, карних злочинів на сексуальному ґрунті, до відсутності ранньої орієнтації на виконання соціальної ролі в житті (батька, матері).

Важливість виховання якостей мужності й жіночності, починаючи з дошкільного віку підкреслював видатний педагог В. А. Сухомлинський, відзначаючи, що, уже в дитині-першокласника й дошкільника чоловічої статі потрібно виховувати «справжнього чоловіка».

Актуальність статевого виховання зумовлена також зниженням культури міжстатевих відносин юнаків і дівчат, девальвацією цінностей материнства, батьківства, руйнуванням відповідальності за долю власних дітей і сім'ї.

Сутність статевого виховання не в тому, щоб іти за статевим розвитком школяра, йти позаду нього, а щоб випереджати процес статевого дозрівання, формувати той морально-психологічний і емоційно-естетичний базис, без якого статеві переживання і стосунки ускладнюють життя людини [1, с. 70]. М. Х'юз відзначав, що на першому році навчання хлопчики частіше дівчат відчувають труднощі в емоційній адаптації, координації рухів, мови, проявів наполегливості. На другому році навчання дівчатка перевершують хлопчиків у мовних завданнях,

уступаючи їм у моторних навичках і розвитку просторової пам'яті [3, с. 36].

Питання про статеве виховання вважається одним із самих важких у педагогіці. І дійсно, ні в якому питанні не було стільки наплутано і стільки висловлено неправильних думок.

Потрібно вибудувати серйозний підхід і заглиблені знання в цьому питанні. Необхідно використовувати у статевому вихованні різні форми та методи. Це й включення відповідних відомостей у різні навчальні предмети, і бесіди класного керівника та фахівців різного профілю (шкільні психологи, медики, соціальні працівники, працівники правоохоронних органів тощо) з учнями.

Список використаних джерел

1. Кузнецова О. А. Статеве виховання як педагогічна проблема // Науковий вісник ПДПУ ім. К. Д. Ушинського: збірник наукових праць. – Одеса, 2002. – Вип. 4–8. – С. 66–73.
 2. Педагогічний словник / за ред. дійсн. члена АПН України М. Д. Ярмаченка. – К.: Педагогічна думка, 2001. – 514 с.
- Яковенко С. І., Гурлева Т. С. Психолого-педагогічні проблеми статевого виховання молодших школярів // Початкова школа. – 1990. – № 10. – С. 36–45.